

om længe får mulighed for at hente gas og olie ind fra andre end A.P. Møller-gruppen.

Dermed være ikke sagt et ondt ord om den måde, som A.P. Møller-gruppen gennem årene på særdeles lodig vis har varetaget opgaven, men som ægte liberalist glæder det mig, at vi endelig får mulighed for at få en konkurrent.

Det kan jo også være, at meget af den politiske fokusering på, hvad A.P. Møller-folkene har foretaget sig, nu kan drejes over til en mere saglig, afslappet holdning til Nordsøen, når der er andre, der begynder at hente gas og olie op derude.

Men det, at der kommer gas og olie fra andre på Nordsøen, fremprovokerer automatisk en diskussion om, hvordan det så skal bringes i land, og dér har vi jo med interesse set, at regeringen allerede nu har sat vand over til, at der eventuelt skal etableres et ekstra rør, i hvert fald et ekstra gasrør, fra Nordsøen og ind til Nybro.

Dér må vi nok sige, at inden man træffer beslutning om sådan en stor milliardinvestering, bør man meget grundigt overveje, om det er den rigtige løsning, eller om man er i stand til på anden vis at klare det. Det kan være ved, at man laver koblinger derude mellem de eksisterende platforme, som gør, at afhængigheden af pumpeudstyr osv. ikke er så stor, eller at man måske leder gassen en helt anden vej. I hvert fald er det så store investeringer, at vi ikke synes, at regeringens få bemærkninger er tilstrækkelige.

Til gengæld glæder det os, at regeringen lægger sig fast på, at vi også skal have den mulighed, at der kommer gas ind fra Norge, for situationen er faktisk den, at de de gaslagre, vi har tilbage ude i Nordsøen, bliver tømt på et tidspunkt, også selv om Amerada Hess-folkene har fundet olie og gas. Derfor bliver vi nødsaget til om ikke af andre så af forsyningssikkerhedsmæssige grunde at se os om efter, hvor vi kan få fat i gas, og særlig det projekt, der går ud på, at man bygger en gasforbindelse fra Norge til Sverige med en afstikker til Danmark, synes vi lyder overordentlig tiltalende. Derfor håber vi på, at lige præcis den del af den fremtidige gasinfrastruktur er noget, der kan komme til at lykkes.

Til gengæld tror vi nok, at de ambitioner, man har haft hos DONG i Hørsholm om, at det danske overordnede naturgasnet kunne tjene en masse penge i transitafgifter på at sende gas fra nord til syd, er stærkt overvurderet. De planer, som nordmændene ikke alene har vedtaget, men også igangsat, og som gælder transmission

af gas og strøm direkte fra Norge ned til central-europæiske lande, tyder på, at det indtjeningspotentiale, som man havde set, ikke eksisterer.

Grunden til, at vi er så optaget af, at der bliver etableret alternative gasforbindelser henholdsvis fra Nordsøen og fra de norske gasfelter til Danmark, er, at vi derved er i stand til at undgå at bygge et gaslager i Tønder. Det er for os at se et projekt, som man allerede på nuværende tidspunkt bør vende tommeltotten nedad til. Det er ærgerligt, at der er ofret over 100 mio. kr. på fuldstændig unødvendige undersøgelser. Det er ærgerligt, at man fra den ansvarlige minister, som sidder med alle aktierne i DONG, så passivt har ladet DONG køre det løb, og det er ærgerligt, at ministeren ikke for længst har grebet ind over for DONG og Dansk Naturgas og sagt, at den opførsel, vi har set i Tønder, vil vi ikke finde os i. Den er uacceptabel i et demokratisk samfund som det danske. Ministeren burde som den, der holder alle aktierne, have sagt, at det ville han som hovedaktionær ikke være med til.

Hovedargumentet for gaslageret i Tønder er jo fortsat forsyningssikkerheden, men vi mener, at det argument kan blive overflødiggjort, hvis vi får forbindelser særlig til den norske gasforsyning. Det kommer selvfølgelig til at koste nogle penge, og det kommer til at betyde, at vi skal indgå nogle kontrakter med nordmændene. I den forbindelse glæder det os så, at ministeren i sin redegørelse i et par linjer gør opmærksom på, at der allerede er truffet aftaler med den norske regering om, at man på kommercielle vilkår kan få leveret gas fra Norge, når de danske gasreserver udtømmes. Det er betryggende for de mange danske hjem, som i dag bliver opvarmet med gas, og som jo skal have tillid til, at de også i fremtiden kan bruge den energikilde.

Lige præcis i forbindelse med tryghed og tillid til den danske energipolitik læste jeg med overordentlig stor interesse den artikel, der var i Jyllands-Posten her i midten af april måned, hvor ministeren under overskriften »Halmfyring skal vurderes igen« kunne tilkendegive, at der med »Energi 21« vil blive inviteret til, at Folketingets partier skal diskutere en opfølgning af biomasseaftalen fra 1993. Bare den ene udtalelse resulterede jo i, at halmleverandørerne blev overordentlig bekymrede. Som halmleverandøren i artiklen gør opmærksom på, har de altså investeret 1 mia. kr. i dansk landbrug i tillid til, at den aftale, der er blevet truffet i Folke-